

Turussa on Suomen vanhin science fiction –seura

”Scifin harrastajan päässä pitää liikkua jotain”

Juri Nummelin

Kaksi viikkoa sitten Turun science fiction –seura eli TSFS juhli 25-vuotista taivaltaan. TSFS on Suomen vanhin scifi-seura ja sen julkaisema Spin-lehti on Suomen vanhin scifi-lehti.

- Turussa on Suomen aktiivisin scifi-porukka, sanoo TSFS:n nykyinen puheenjohtaja **Shimo Suntila** ja luettelee:

- Me järjestämme videoita parin muun yhdistyksen kanssa, meillä on lauluiltoja, joissa jonkin laulun sanat vaihdetaan scifi-henkiseksi, osallistumme kirjamesuille, jaamme joka vuosi Atorox-palkinnon parhaalle edellisvuonna julkaistulle alkuperäiselle scifi-novellille ja järjestämme novellikilpailuja. Tänäkin vuonna tulee kaksi novellikilpailua, toinen koululaisille ja toinen aikuisille. Ja julkaisemme Spiniä.

Science fiction eli tieteiskirjallisuus vaikuttaakin herättävän ystäväissään aitoa harrastamisen iloa. Suntilan mukaan syy siihen on se, että tieteiskirjallisuudessa on aina jonkinlaista ihmeen tuntua.

- Se voi paljastaa maailmasta sellaisia puolia, joihin tavallinen proosa ei välttämättä kykene, hän filosofoi.

- Sen lisäksi että scifi tarjoaa elämyksiä, sen harrastajat ovat mukavaa porukkaa. Jotta pystyy nauttimaan scifistä, täytyy olla valmiiksi jo avara maailmankuva ja mielikuvitusta. Päässä pitää siis liikkua jotain ja kyllä se näkyy harrastajissa, Suntila sanoo.

Suntila näkee, että tieteiskirjallisuus pääsi 1990-luvun aikana eroon vanhasta, kiusalliseksi koetusta maineestaan. Scifi ei ole pelkkää vihreiden ukkojen

mekastusta laserpyssyt kädessä, vaan se voi olla jopa Finlandia-palkinnon arvoista, kuten Johanna Sinisalon romaanin *Ennen päivänlaskua ei voi* todisti.

25 vuotta sitten ei arvostusta

Tilanne oli 25 vuotta sitten tyystin erilainen. Scifiä ei suomeksi paljokaan julkaistu eikä korkeakirjallinen kulttuuri juuri scifiä noteerannut.

- Tähän saumaan juuri Turun scifi-seuran perustajajäsenet, Jarmo Mäenpää ja Tapani Piha, halusivat iskeä, sanoo Suntila.

- Korkeakirjallinen kulttuuri ei heittänyt kyllä huomannut, mutta tärkeintä oli, että he löysivät toisia samanhenkisiä ihmisiä, jotka lukivat scifiä ja pystyivät siitä keskustelemaan.

Scifi potki pinnalle Suntilan mukaan jo 80-luvulla. Monet Turun Spinin kaltaiset lehdet alkoivat ilmestyä – Ursan julkaisema Aikakone, Helsingin Time & Space, josta tuli sittemmin Tähtivaeltaja, ja tamperelainen Portti.

Tällaisista lehdistä ovat aloittaneet monet arvostetutkin kirjailijat. Suntila mainitsee mm. Sinisalon, Maarit Verrosen, Kimmo Lehtosen ja Pasi Jääskeläisen.

Scifi on vaihtunut fantasiaksi

Ulkopuolisen näkökulmasta scifi näyttää vaihtuneen fantasiaksi, Tolkienin jalanjäljissä kirjoitettuihin trilogioihin, joissa velhot, haltiat ja peikot metsästävät taikasormuksia ja maailman kothalo on aina vaakalaudalla. Suntila tuo-

mitsee suuren osan nykyisestä buumista:

- Nyt luetaan tusinafantasiaa, joka on yleensä tarkoitettu teineille.

TSFS ei kuitenkaan syrji fantasiaa, vaan senkin harrastajat ovat tervetulleita mukaan toimintaan.

Seuran noin kahdestasadasta jäsenestä suurin osa on yliopiston opiskelijoita, jonkin verran on lukiolaisia. Suntilan näppituntuman mukaan suurin osa opiskelijajäsenistä tulee joko humanistisesta tai matemaattis-luonnontieteellisestä tiedekunnasta; itse hän on kemisti. Seura pitää Yo-talolla päivystystä, siellä on mm. seuran kirjasto, johon voi tutustua paikan päällä kuka tahansa.

- Opiskelijat ovat ihanteellisia jäseniä, koska heillä on päivisin aikaa lorvia ja päivystää, Suntila naurahtaa.

Suntilasta on tulossa isä.

- Vähän jo valmiiksi surettaa, koska kyllähän se merkitsee sitä, että nämä

aktiiviteetit jäävät. Mutta kyllä minä aion pysyä scifin harrastajana lopun ikääni!

Turun science fiction –seura päivystää Terrakodissa, Yo-talon A-rapun toisessa kerroksessa, ma 18-20 ja to 14-16.